

Banarsi Dass v. Faquir Chand etc. (R. S. Narula, C.J.)

ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ 29 ਜੂਨ, 1971 ਨੂੰ ਹੋਈ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਸਮੱਚੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਹਿ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ।

(10) ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੰਚਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ, ਅਨੁਸੂਚੀ P. 4. 15 ਮਾਰਚ, 1975 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ।

(11) ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੋਨੀਪਤ ਨੂੰ ਪੰਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਪੰਚ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ਪੰਚ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਸਬੰਧੀ ਸਮੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸੀ।

ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ, - ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

FAQUIR CHAND, ETC., -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1417

ਮੈਂ 9 ਜੁਲਾਈ 1975 ਈ

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) —ਸੈਕਸ਼ਨ 2(c) ਅਤੇ 13(2) (ii)- ਅਸਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ — ਕਿਰਾਏਦਾਰ—ਕੀ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ — 'ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ'—ਕੀ ਸਬ- ਲੈਟਿੰਗ ਦੀ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮੀਕਰਨ 'ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ' ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1976)2

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੪)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ "ਪਹਿਲਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ

ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (ii) (ਏ) ਦੀ ਸ਼ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 8)।

ਸ੍ਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਸੰਗਰੂਰ, ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1971, ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਡੀ. ਹੰਸ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ 29 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ 1949 ਦੇ ਐਕਟ II ਦੀ ਧਾਰਾ

15 (ਵੀ) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸੁਨਾਮ, ਮਿਤੀ 26 ਨਵੰਬਰ, 1968, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਮਰੀ ਹੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣਗੇ। 10 ਦਸੰਬਰ 1971 ਤੋਂ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ .

ਕੇ.ਐਸ.ਰਾਏਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਮਰਜੀਤ ਮਾਰਕਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਿਜ਼ - ਪਡੋਟਸ ਲਈ। ਮੈਂ :
ਨਿਰਣਾ

ਨਰੂਲਾ, ਸੀਜੇ-(1) ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਾਏ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 17 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 16, 1965, ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ A-2 ਦੁਆਰਾ। ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ 1964 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਧੀਆਂ, ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ, ਅਤੇ ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੋਤਾ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 27 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਵੀਂ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ R. 1 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਟੈਨੈਂਸੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਲੇ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਲ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ - ਰਸੀਦ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 2 ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਲਈ ਪੇਸ਼ਗੀ,

ਮਿਤੀ 23 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 3. ਰਸੀਦ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 3 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਨੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, 1967. ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੋ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਹੋਰ ਵਾਰਸ ਸਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ (i) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ; (ii) ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ (iii) 17 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਭਾਵ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ A. 2 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ।

(2) h ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ P ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ, d ਮਿਤੀ 2 ਨਵੰਬਰ LS26, 1968, 5 ਕਿਰਾਇਆ ਟਰੋਲਰ ਨੇ ਤਿੰਨੋਂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 10 ਦਸੰਬਰ 1971 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜ

Banarsi Dass v. Faquir Chand etc. (R. S. Narula, C.J.)

ਵਾਰਸ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਸਗੋਂ ਪੰਜ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਵੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-2 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੱਚਾ ਜਾਂ ਪੱਕਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਪੀ<ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੇਸ 1 ਸਤੰਬਰ, T972 ਨੂੰ ਪੀ.ਸੀ ਪੀਡੀ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ

ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਸ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਸੁਨਾਮ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 24 ਨਵੰਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ: -

“ਕੀ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ) ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਹਰ?”

ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-2 ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਲਾਟ ਨੂੰ "ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਕੱਚੇ ਜਾਂ ਪਕੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ" ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਸੀ. ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਕੱਚੇ ਜਾਂ ਪਕੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਧਾਰਾ 13(2) (ii) ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। (ਬੀ) ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (3 ਦਾ 1949) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1949 ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਇਹ ਸੀ: -

“ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਕੱਚੀ ਜਾਂ ਪੱਕੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) 1 ਜਨਵਰੀ 1973 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Banarsi Dass v. Faquir Chand etc. (R. S. Narula, C.J.)

ਜੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ 1949 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮੀਕਰਨ "ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ" ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: - "ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬਲੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ।

ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹ ਦੀ ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਆਰਐਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ। . ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ 1964 ਵਿੱਚ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-2 ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਨਵੀਂ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਸੀ। 27 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ, ਅਤੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੇ ਹੋਰ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਧ ਗਏ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਲਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟਾ ਹੈ।

(5) ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਣਾਂ ਤੋਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦੂਜੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ - ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਸੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ (ਇੱਕ ਸਾਲ) ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫੀਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਸੀ

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਤੀ (ਰਸੀਦਾਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਮੀਕਰਨ "ਦੁਕਾਨਾਂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਕਿ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਏ. 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਉਹ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਥੇ ਕੋਠੇ ਜਾਂ ਪਕੌ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ-, ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਏ.2 ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ.. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ- ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਟੀਲ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਉਸ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਕੱਚਾ ਜਾਂ ਪੱਕਾ ਦੁਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਕੋਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਕਵਚਨ ਵਿੱਚ "ਦੁਕਾਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਵਚਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੂਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਹਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਉਸਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜ ਦੁਕਾਨਾਂ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ A.2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਾਅਦ ਦੀ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ R. 1 ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਉਲਟ ਹਨ।

(6) ਆਖਰੀ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਬਲੇਟ ਹੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪਲਾਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਾਕੀ ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਲਾਟ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 27 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦੀ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1949 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ "ਪਹਿਲਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤੀ ਗਈ "ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(ii)(a) ਦੇ ਮਿਸ ਚੀਫ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। 1949 ਐਕਟ

(7) ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਰਾਏਪੁਰੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰ. 2 ਅਤੇ ਆਰ. 3 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 27 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦੀ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 2 ਅਤੇ ਆਰ. 3 ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਉਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ R. 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(8) ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 108(q) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1949 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। 1949 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਪੁਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਵਿੱਚ ਸਬਲੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਕਾਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਬਲੇਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ

ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਦੇ ਅਸਲ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13(2) (ii) (ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੋਈ ਉਪ-ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਇਹ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ R. 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਮੇਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹੀ ਨਾ ਪਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ।

(9) ਜਿਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਲਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ - ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ।

'ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਸਿਵਲ ਫੂਟਕਲ
ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.
ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।
1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2044.
10 ਜੁਲਾਈ 1975

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXV) —ਸੈਕਸ਼ਨ 26(14) -ਅਪੈਂਡਿਕਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 1(e) ਅਤੇ 6(1) —ਦਿ ਪੰਜਾਬ ਕੋ- ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1963— ਨਿਯਮ 25(f)- ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੱਖੀ ਗਈ—ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ—ਕੀ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ—ਪ੍ਰਸਤਾਵਕਰਤਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ - ਸਰਗਰਮ ਮੈਂਬਰ—ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ—ਕੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ—'ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ'—ਕੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕਾਗਜ਼.